

הדרך לגאולה

מאת: יהושע מנחם

לימוד וטייון בענייני משיח וגאולה

סצוות חג הפורים

וסתים פירצת הגלות

◆ אין ביטולים

ידועים דברי חז"ל "כל המועדים עתידים ליבטל לימות המשיח חוץ מימי הפורים". "עתידים ליבטל" – אין הפירוש כי לעתיד לבוא לא יחגגו אותם, שהרי כלל מפורש הוא "זאת התורה לא תהא מוחלפת", ולא יתכן שינוי כל שהוא במצוות התורה אף לא לעתיד לבוא. פירושו הנכון של "ביטול" זה הוא: מאחר ולעתיד לבוא יהיה גילוי אלוקות נעלה ביותר, הרי ביחס אליו הגילוי שבמועדים יהיה כה "מזערי" עד שכמעט ולא יורגש, וכמשל הידוע "שרגא בטיהרא מאי אהני" – נר בצהרים למה הוא מועיל? כיוון שאורו הקטן של הנר "נבלע" לחלוטין באור השמש הגדול. מזה ניתן לשער את גודל מעלתו של חג הפורים, שאם על-אף זאת אמרו כי חג הפורים לא יבטל – מובן כי מעלתו של חג הפורים היא כה גדולה עד שיש לה ערך ומורגשת אפילו ביחס לגילויים של ימות המשיח!

◆ שמחה עצמית

אודות הזמן של לעתיד לבוא נאמר בפסוק: "שמחת עולם על ראשם". "שמחת עולם" היא שמחה מיוחדת – שמחה **עולמית**, תמידית, בכל רגע ורגע, והסיבה לכך היא מאחר ושמחה זו היא **שמחה עצמית** ובשונה משאר השמחות הקשורות לפרטים מסויימים בלבד.

כלומר: שמחה רגילה של קדושה, שייכת ונובעת מענין מסויים: שמחה מצד מעלתן של המצוות – וכלשון הרמב"ם: "בעשיית המצוה ובאהבת הא-ל שצוה בהן"; שמחה מצד מעלת לימוד התורה, וכיוצא בזה. אמנם, השמחה האמיתית והמושלמת שתהיה לעתיד לבוא היא שמחה עצמית, שמחה עם **עצם מהותו** של יהודי ויהדות, למעלה מכל ענין של גילויים פרטיים.

וכעין זה היא שמחת פורים: שמחה עצמית שלמעלה מפרטי העניינים של תורה ומצוות. ידוע כי ענינו של פורים הוא "קיימו מה

לא, זו איננה טעות... • מצוות פורים מתחילות באות מ"ם, מפני שייכותו של החג לגאולה, הנרמזת באות מ"ם הסתומה שבפסוק "לסרבה המשרה ולשלום אין קץ" – מ"ם סופית באמצע מילה! • מספר פנינים על הקשר בין חג הפורים והגאולה: מדוע דוקא חג הפורים לא יבטל בימות המשיח, מה ההבדל בין פורים לפסח וכיצד יתחברו בגאולה העתידה • וגם על ה"סתיםה" – של הגלות – עם ערמות של משלוחי-מנות ומתנות-לאביונים...

שקיבלו כבר" – בזמן מתן תורה. והנה, אותה קבלה שקיבלו במתן תורה היתה באופן של הקדמת נעשה לנשמע, קודם שמיעת עשרת הדיברות כבר הקדימו בני ישראל וקיבלו על עצמם כל מה שיאמר הקב"ה. כלומר: היתה אז קבלת עול שמים כללית, למעלה מפרטים – מצוה מסוימת זו או אחרת. אלא שבמתן תורה היתה קבלה זו באופן של כפיה והכרח, "כפה עליהם הר כגיגית", אך בפורים "קיימו מה שקיבלו כבר" – **מרצונם** של בני ישראל. וזהו הקשר בין שמחת חג פורים לשמחה שתהיה לעתיד לבוא: מאחר ובפורים היתה קבלה כללית שלמעלה מפרטים – מרצונם של בני ישראל, ממילא אף שמחת פורים היא באופן נעלה זה, מעין ובדוגמת השמחה של לעתיד לבוא: "שמחת עולם", שמחה עצמית, ועל כן שמחה זו לא תתבטל אף לעתיד לבוא מאחר והיא מאותו סוג ודרגה של שמחה שתהיה אז [משיחת ליל שמחת תורה תשמ"ה]

◆ חיבור של פורים ופסח

חג הפורים וחג הפסח – את שניהם חוגגים לזכר ניסים שארעו לעם ישראל, אך בעצם ניסי פורים ופסח הם שני סוגי ניסים שונים, ומעלה בכל אחד שאין בזולתו: בפסח, היה נס גלוי למעלה מהטבע. כל אחד ראה בחוש כיצד יד ה' מביאה על המצרים עשר מכות עד שנאלצו לשלח את עם ישראל לחפשי. אף החרטומים העידו ואמרו: "אצבע אלוקים היא". לעומת זאת בפורים, היה הנס מלוּבש בטבע – כל סיפור המגילה הוא סיפור שיכול להתפרש (חלילה וחס) כ"צירוף מאורעות" גרידא. לא היה כאן שינוי דרכי הטבע, ואדרבה, הנס ארע בדרך טבעית לחלוטין.

מטעם זה קיים חילוק נוסף באופן הנס: בפסח, הרע עצמו לא נהפך לטוב, היה צורך להכות את מצרים **ולהכניעם** בכדי שישלחו את עם ישראל, ואף לאחר שכבר הסכים פרעה לשלחם, מיד לאחר מכן חזר בו "ויהפך לבב פרעה". וירדוף אחרי בני ישראל, עד ש"ויניער ה' את מצרים בתוך הים". לא נשאר בהם עד אחד". היה איפוא צורך **לבטל** את הרע ולעוקרו.

לעומת זאת בפורים: **"נתהפך לב אשורוש לטוב"**, אותו הפה עצמו שאמר 'יהעם לעשות בו כטוב בעיניך' – הוא עצמו אמר 'ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם' (יתורה אורי מגילת אסתר). כלומר, לא **ביטול הרע** היה כאן, אלא הפיכת הרע

עצמו לקדושה. ובלשון החסידות: בפסח היה הנס באופן של אתכפיא, "לאתכפיא לסטרא אחרא בלבד לבטלם ולהכניעם" (תורה אור שם), אך פורים ענינו הוא אתהפכא – **"ונהפוך הוא"**, החודש אשר **"נהפך"**.

וטעמו של חילוק זה: בנס פסח, נס גלוי **שלמעלה** מהטבע, מודגש בעיקר **הגילוי מלמעלה**, וכמאמר בעל ההגדה "נגלה עליהם מלך מלכי הקב"ה וגאלם". ולכן המנגד **התבטל לגמרי ממציאותו**. אמנם בפורים, בו היה הנס **מלוּבש בטבע**, הרי הפעולה היא **בתחתון עצמו ומצד התחתון**, וממילא לא די בכך שהמנגד מתבטל וחודל מלהתנגד, אלא יש צורך בפעולה עליו ובהפיכתו לקדושה.

נשאלת השאלה: איפכא מסתברא! בזמן מתן תורה, כשהיו עם ישראל בתכלית העילוי – לא היתה אלא התחלה בלבד; ודוקא בפורים, כשמעמדם ומצבם של בני ישראל היה בתכלית השפלות – אז היתה עיקר ושלימות קבלת התורה ומצוות, היתכן?!

בגאולה העתידה תהיה השלימות האמיתית – החיבור בין שני אופנים אלו. שכן לאמיתתו של דבר בכל אחד מאופנים אלו יש מעלה שאין בזולתו: בנס פסח, הרי הדרגא שהתגלתה היא נעלית ביותר: "נגלה עליהם מלך מלכי המלכים", ומוּבן בפשטות כי בנס גלוי שלמעלה מהטבע מתגלית דרגא נעלית בהרבה מזה המלוּבש בטבע שבו אין שינוי סדרי הבריאה. לאידך גיסא, עם כל עוצמתו של גילוי זה אין הוא חודר בתחתון, ואדרבה: מציאות התחתון מתבטלת. מעלתו של נס פורים הוא בכך שהתחתון עצמו מתעלה.

לעתיד לבוא, יהיו הניסים בדרגא נעלית מאוד, אף **יותר** מניסי יציאת מצרים, וכידוע

הפירוש בפסוק "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", נפלאות אפילו ביחס לניסי יציאת מצרים. וביחד עם זאת, לא תהיה הגאולה על ידי **ביטול** הגלות, אלא על ידי **הפיכת** הגלות וה"מטה" לקדושה: "אז אהפוך אל עמים שפה ברורה". לעבדו שכם אחד". אף הגויים יכירו במלכותו של הקב"ה ויעבדוהו לצד עם ישראל.

[שיחת ש"פ תרומה, ב' אדר תנש"א (וינויין) בהרחבה במדור זה גליונות: 10 (309)]

◆ קבלה מושלמת

כאמור, בפורים הייתה השלימות של מתן תורה. במתן תורה היהודים רק "החלו לעשות", אך בפורים היתה עיקר ושלימות קבלת התורה, ואז סיימו את אשר החלו לקבל ולעשות במתן תורה.

נשאלת השאלה: איפכא מסתברא! בזמן מתן תורה, כשהיו עם ישראל בתכלית העילוי – לא היתה אלא התחלה בלבד; ודוקא בפורים, כשמעמדם ומצבם של בני ישראל היה **בתכלית השפלות** – אז היתה עיקר ושלימות קבלת התורה ומצוות, היתכן? אך לאמיתו של דבר, היא הנותנת:

שלימות קבלת התורה ומצוות מתבטאת בכך שהיהודי, אפילו במעמד ומצב של העלם והסתר הגדול ביותר, עומד בשיא התוקף בקיום התורה ומצוות, על ידי שמתגלה אצלו עצם הנשמה הקשורה ומאוחדת עם הקב"ה לעולם, בכל מצב שהוא.

וזהו החידוש הגדול שבפורים לגבי מתן תורה, דוקא אז התגלתה אצל עם ישראל נקודת התקשרות פנימית זו עם הקב"ה שמצד עצם הנשמה.

במתן תורה, היו בני ישראל בתכלית העילוי, האור האלוקי האיר אצלם בשיא ההתגלות. וכידוע הביאור הפנימי במאמר חז"ל "כפה עליהם הר כגיגית" – שהתגלתה אצלם בחינת האהבה הנעלית ביותר לקב"ה. נמצא אפוא כי קבלת התורה היתה בעיקר מצד **הגילוי האלוקי העליון**, וממילא אין זה חודר בהם, בעצם מציאותם, ועל כן אין לדעת כיצד תהיה הנהגתם לאחר מכן, כשיסתיים אותו גילוי (וכפי שאכן ארע לפועל בחטא העגל).

דוקא בפורים, כשהיו ישראל בתכלית השפלות, האור האלוקי לא האיר אצלם כלל, וכמאמר רז"ל: "אסתר מן התורה מנין? – דכתיב 'ואנוכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא'", תקופה של הסתר כפול ומכופל, המשך בעמוד 47

מוצאי-שבת-קודש פרשת משפטים, שבת שקלים

מיד בצאת השבת לאחר ההבדלה צפה כל הציבור במראות הקודש מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. השבוע ראו קטעים מהתוועדות ראש-חודש אדר תשנ"ב ולאחר-מכן קטע משירת 'יחי אדוננו' מול פני הקודש, בשנת תשנ"ג, שירה שזכתה לעידודו הנמרץ של הרבי בידי ובגופו הקדוש. למראה העידוד של הרבי לא יכל הקהל שצפה בוידאו להתאפק ותוך שניות ספורות הצטרפו כולם לשירה האדירה, באותה אמונה וציפיה שהייתה בימים ההם, בהם ראינו את הרבי מה"מ בעינינו הברשיות, "כן תהיה לנו".

לאחר הווידאו החלו ב-770 ריקודי השמחה היחודיים לחודש אדר, באופן של שמחה פורצת גדר. מאות תמימים ואברכים רקדו כתף אל כתף בשמחה עצומה לצלילי ארבעה כלי זמר שונים, החל מסקסופון ואורגן וכלה בתופים וגיטרה, בהם מנגנים התמימים. הריקודים נמשכו זמן ארוך מהרגילות בכל ימי השבוע, הן בשל הזמן הרב יחסית שיש במוצאי-שבת בהשוואה לשאר הלילות, והן בשל ריבוי כלי הזמר יותר מהרגיל. את הריקודים והמנגנים אירגן – כמידי ערב בחודש אדר, במשך תשע שנים האחרונות – 'מטה שירה וזימרה', בראשות המשגיח הרב **יקותיאל מנחם ראפ**.

בחלקו האחרון של הסדר במוצאי-שבת מסר הת' **שניאור זלמן סגל** פילפול עיוני בנושא: 'עדים שאמרו אמנה היו דבריניו'. עשרות תמימים האזינו למוצא פיו במשך שעה ארוכה ואף התפלפלו וליבנו עימו, בסוף השיעור, את הנושא על כל הבטיו וצדדיו.

לאחר הסדר נערך השבוע, זו הפעם השלישית, המבחן המיוחד בשיעור הרמב"ם היומי הנלמד במשך השבועיים האחרונים. במבחן הזה, שהתקיים ביזאלי הגדול, נכחו עשרות רבות של תמימים אשר בעקבות המבצע המבורך – פרסים למצטיינים – למדו את שיעורי הרמב"ם היומיים מעט יותר בעיון ובתשומת לב מהרגיל. דבר זה הסב בוודאי נחת רוח מרובה לרבי שליט"א, ואשרי חלקם של היוזמים והמשתתפים במבצע הנ"ל, הראוי ללא ספק להעתיקה בכל ישיבות חב"ד ברחבי העולם.

בשעות הלילה התקיימה התוועדות מיוחדת של גבאי בית-הכנסת לכבוד ראש-חודש אדר. בין הדוברים היה אורח מארץ הקודש, הרב **הלל** וברגש רב זיכרונות מימי

שבתו בשבת תחמוני בשיבת חב"ד ששכנה בלוד, בפרדס. הוא הפליא לתאר אודות המשפיע הרה"ח **שלמה חיים קסלמן** ע"ה, ובכלל על האווירה ששררה בישיבה ועל הקיבוץ גלויות היחודי שהיה בה, בין עולי רוסיה ועולי תימן ובני עדות המזרח האחרים. אגב כך הוא ציין שעל ניירות-המכתבים של הישיבה בלוד נדפסת עד היום, כחלק משם הישיבה, הכותרת: 'ישיבה לעולי רוסיה ותימן'. כך התמשכה לה ההתוועדות עמוק לתוך הלילה, תוך ניגוני געגועים ודביקות, עד שהתמימים נזכרו שמחר מתחיל שבוע חדש ופרשו לשנת לילה קצרה...

יום ראשון, ב' אדר

מאות ליוו היום בבוקר את ארונו של הרה"ח הרב **יעקב הלוי פרידמן** ע"ה שעבר ליד 770 בדרכו להיטמן בארץ-הקודש. הרב פרידמן היה מנהלו המסור של המוסד המפואר 'חדרי תורה אורי' וכמו כן שימש גבאי צדקה למספר רב של מטרות חסד יהי זכרו ברוך (מאמר הערכה אודותיו נדפס בגיליון השבוע שעבר).

יום שני, ג' אדר

היום נתלו ברחבי 770 מודעות מאירות עינים המבשרות על הוצאת שני כרכי פילפולים בתורת הרבי, מתנה לרגל שנת המאה להולדתו. הראשון שבשני כרכים אלו, שיקראו בשם 'מוזמר לתודה' (כהתחלת מזמור התהילים של הרבי שיחלו לומר ביי"א ניסן), רואה בימים אלו את אור הדפוס והוא מכיל חמישים פלפולים והוא נדפס בקשר ליום הגדול יו"ד בשבט, מלאות יובל לנשיאות הרבי, ואילו הספר השני, שאף בו יבוא מקבץ של חמישים פלפולים, יצא לאור בעזרת ה' לכבוד יום הולדתו התשעים ותשע וכניסתו לשנת המאה.

ראוי לציין כי הספרים הללו הינם המשך ישיר לספרי הפילפולים בתורתו הקדושה של הרבי שיצאו לאור בכל שנה, החל משנת תשנ"ה – וכאן המקום לשוב ולעורר את כל ציבור אנ"ש והתמימים להשתתף וליטול חלק במתנה הגדולה הזאת, שבוודאי גורמת נחת רוח רבה, כפי שידוע רצונו הקדוש שיצאו לאור כמה שיותר חידושי תורה על ידי חסידים בכלל ותמימים בפרט.

בתום השיעור השבועי לבוגרי ישיבות חסידי חב"ד בצפת וחפיפה, שהתקיים בפניה הצפונית מזרחית של 770

בשעות הערב התכנסו ביעזרת נשים עשרות ילדים, תינוקות של בית רבן, לכינוס 'צבאות השם'. במהלך הכינוס אמרו את שנים-עשר הפסוקים, שרו שירי גאולה ומשיח בתום וחום ילדותי, וכמובן גם הכריזו, באמונה פשוטה וכנה, את הכרזת הקודש יחי אדוננו. כמון כן שמעו סיפור חסידי מפי מנחה ומארגן הכינוס, המנחך הוותיק והמנוסה הרב **לוי גולדשטיין**. בסיום הכינוס נתנו הילדים מטבע לצדקה, כפי הוראת הרבי שליט"א.

יום חמישי, ו' אדר

ב-770 משפצים. קולות הלימוד והתפילות בשעות הבוקר התערבבו עם הדי מהלומות פטישים רעש מקדחות ושאר כלי מלאכה. תור השיפוצים היום הוא לבימת התפילה של הרבי. ל-770 הוזמנו אומנים מומחים ובעלי-מלאכה אשר במשך שעות ארוכות התאימו לדפנות הבימה פורמייקה חדשה בצבע חום עמוק ומכובד, כיאה וכיאות לבימת המלך, בבחינת 'זה א-לי ואנוהו'.

הערב נכחו בשיעור העיוני השבועי בענייני גאולה ומשיח מספר מקורבים, שהגיעו לרבי באמצעות השתדלותם של התמימים, העומדים עימם בקשר במהלך מסלול המבצעים הקבוע ביום שישי. התמימים והאורחים שמעו בהנאה רבה את הסברו הבהיר והקולח של התמים **מנחם מענדל פרידמן** בעניין שיטת הרבי מה"מ בשתי התקופות של ימות המשיח. לאחר השיעור, שנמסר בשפה ברורה ופשוטה, ישבו האורחים עם מוסר השיעור ובמשך שעה ארוכה דנו בנושא השיעור ובאמונת החסידים בהתגלותו של הרבי שליט"א כמלך המשיח.

מהזמן המקובל בכל יום, זאת עקב רצונם של התמימים שהשתתפו בשיעורים הכיתתיים להשתתף בהם למרות השיעורים. אגב, כאן המקום לציין שבכל ערב לאחר הריקודים חוזר הרב ראפ על הפתגם היומי מלוח 'היום יום' וכן על קטע מתוך הידבר מלכותי השבועי.

יום רביעי, ה' אדר

קבוצת תמימים החליטה היום להעניק לרבי מה"מ מתנת יום הולדת מיוחדת: הם קיבלו על עצמם להוסיף בכל יום, עד לייא בניסן, בלימוד של לפחות רבע שעה בשיחותיו הקדושות, החל מהשיחה המפורסמת שנאמרה בכ"ח ניסן תנש"א ועד לשיחת שבת קודש פרשת ויקהל פקודי תשנ"ב, השיחה האחרונה לעת-עתה אותה זכינו לשמוע מפי קודשו.

(מתחת ליעזרת נשים ובין המחיצות), נערכה התוועדות 'צאתכם לשלום' לתמימים **שניאור זלמן ליפסקר ומרדכי שניידרמן**, היוצאים לשליחות במדינת הודו על-מנת לעזור לשלוחים המקומיים בהכנות לקראת חג פורים וחג הפסח הממששים ובאים. חבריהם התמימים איחלו להם שיציאתם לשליחות בהפצת המעינות תהיה הפעולה האחרונה שתכריע את העולם כולו לכף זכות ושתראו תיכף ומיד בבית-המקדש בגאולה השלימה.

יום שלישי, ד' אדר

לאחר תפילת מנחה עברה ליד 770 הלווייתו של הרה"ח הרב **צבי הלוי שוסטרמאן** ע"ה, אשר שימש כשליח בעיר שיקאגו עוד בשליחותו של הרבי הריי"ץ נ"ע ואחר בשליחותו אד"ש מה"מ, ולמעלה מיובל שנים פעל ללא לאות למען ביסוס וביצור חיי היהדות שם, בהביאו מאות יהודים להכרה בזהות היהודית שלהם ולהתקשרות לנשיא הדור. יהי זכרו ברוך.

היום נערכו מספר שיעורים שבועיים לתלמידי היקבוצה, שיעורים הנחלקים לפי הישיבות מהם הגיעו התמימים. כמו כן נערכה הערב התוועדות מיוחדת לבוגרי 'קבוצה תש"ס' בה נכחו רובם המוחלט של התמימים שנשאו ב-770, בלי שימת לב ל'יחילוקי הדעות' (האמיתיים והמדומים) שביניהם. ההתוועדות נפתחה בלימוד שיחת קודש מכ"ק אד"ש מה"מ בענין 'מקום הארון בבית המקדש', ואחר-כך התפתח השיעור להתוועדות רעים לבבית שנמשכה שעה ארוכה.

הריקודים נמשכו היום כרבע שעה יותר

זכות 'מצע תפילין'

התמים אסף ש. נוהג לפקוד מידי יום שישי, במסגרת הסיבוב השבועי של בימצע תפילין, משרד של חברת הובלות ('מובינג' בלע"ז) המנוהלת בידי יהודי, ישראלי לשעבר, אשר מעסיק תחתיו מספר יהודים וכולם מניחים תפילין. בכל שבוע הם שומעים נקודה קצרה על פרשת השבוע ואסף כמוכן מזכיר להם בשליחותו של מי הוא מגיע וביחד הם מתפללים להתגלותו המהירה של הרבי מלך המשיח.

השבוע, כאשר הגיע אסף למשרד וצילצל באינטרקום, לא נפתחה לו הדלת מיד, כרגיל מידי שבוע, אלא רק לאחר מספר דקות וצילצולים חוזרים ונשנים. כשסוף סוף נכנס למשרד 'התנפלי' עליו המנהל בצעקות שמחה וחיבוקים, תוך כדי שהוא ממלמל בהתרגשות: 'הרבי מליובאוויטש הציל אותי, הרבי מליובאוויטש הציל אותי'. לתמיהתו של אסף שביקש לדעת במה העניין, אמר לו המנהל כי הוא יספר לו את הסיפור בשמחה אך קודם לכן הוא רוצה להניח תפילין...

לאחר שחלץ את התפילין ונישקם בחום פתח המנהל בסיפורו:

בשבוע שעבר, לאחר שנכנסת והינחת לנו תפילין, נשמעו נקישות בדלת. פתחת אותה ע"י האינטרקום ולמשרד פרצו כרוח סערה שלושה שחורים גברתנים. הם הצמידו אקדח לרקתי ודרשו בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים שאתן להם את מפתחות הכספת של המשרד ואגלה להם היכן היא חבוייה.

לאחר ההלם הראשוני חשבתי לתת להם את מבוקשם לפני שיקרה הגרוע מכל, אך לפתע נזכרתי: הן רק לפני מספר דקות קיימתי את מצוות הנחת תפילין וזירתתי את הגאולה! זה פשוט לא יתכן שמיד אחרי קיום המצווה יקרה לי נזק גופני או כספי! אי לכך אזרתי עוז ואמרת לכונייה, בקול רגוע, שאין לי כל כוונה לתת להם את מבוקשם וכי כדאי להם להסתלק מהמקום במהירות, משום שבעוד כמה רגעים אמורים פועלים שלי להגיע למקום, והם, שבתוקף תפקידם כסבלים המעבירים דירות הינם גברתנים לא קטנים, ידעו להשתלט עליכם ואתם תובלו אחר כבוד למשטרה עם גגיעות גופניות קשות!

למשמע דבריי התעצבנו השודדים והחלו לקלל ולגדף, תוך כדי הפיכת השולחן המשרדי הכבד ואיומים שונים. עם זאת שמתי לב שהפחד החל לשלוט בעצביהם והמשכתי בהזרה שיאו-טו-טו החבריה שלי מגיעים וכדאי להם לברוח בטרם הם יגיעו. ואז קרה הנס, ובאיזור המשרד נשמעו קולות רמים של אנשים, שהיו אמנם רק עוברי אורח תמימים, אך השחורים האמינו שמדובר בפועלי והם נמלטו מן המשרד, ברוך-השם ללא גרימת עשיית נזק, לא לי ולא לרכושי.

בעקבות המקרה הזה החלטתי לא לקחת שום סיכון ומיד רכשתי למשרד מערכת טלוויזיה במעגל סגור, וכך אני מבחין היטב בזוהותו של כל אדם המבקש להיכנס הנה. זאת הסיבה שהמתנת זמן ממושך בטרם פתחתי לך את הדלת, שכן הייתי רחוק מהמסך.

אין לי ספק – סיים בעל המשרד בהתרגשות – שזכות המצווה וזכותו של המשלח שלך, הרבי מליובאוויטש, הצילה אותי ואת רכושי מהשודדים שברוך כלל אינם מתרגשים מאיומים ופוגעים במי שלא ממלא את רצונותיהם.

נשא דברים בקשר לפרשת השבוע על בסיס שיחותיו הקדושות של הרבי. את דבריו פתח כהרגלו בבקשת רשות מהמרא-דאתרא ד-770 הרבי מלך המשיח שליט"א.

לאחר התפילה, בשעה אחת וחצי, החלה ההתוועדות של הרבי בשירת 'יחי אדוננו' ובציפיה והשתוקקות להתגלותו תיכף ומיד. בהמשך ההתוועדות עלה הרב **יוסף רייצעס** על הספסל וחזר על שיחת קודש, כאשר הקהל אוזן בידי העתקים מצולמים של השיחה

שהקהל הרב ניגש לנשק את ספר התורה בדחילו ורחימו.

המחזה המלבב של מספר רב של חתנים העולים לתורה במנייניו של הרבי ביום השבת קודש חזר על עצמו גם השבוע: בכל העליות, לבד מהעליה הראשונה של כהן, עלו חתנים שבמשך השבוע הקרוב יקימו את ביתם בישראל.

לאחר קריאת התורה עלה לבימת הקריאה המשפיע הרב **שלום חריטונוב**, אשר

לאחר שקיבלו מענה לכל השאלות, הצטרפו אף הם בשמחה רבה לקהל הרוקדים הגדול.

זמן ריקודי השמחה של חודש אדר הוכפל הערב: במקום שעה, כבכל יום במשך השבוע, נערכו הריקודים שעתיים, החל מתום השיעור העיוני השבועי. בין קהל הרוקדים נראו היום מספר חסידים מבורו-פארק, ששמעו על הריקודים ב-770 ובאו לחזות בהם כמו עיניהם. מובן שמספר דקות לאחר בואם הם לא הסתפקו במראה עינים והשתתפו בעצמם כשהם רוקדים ומזמרים בהתלהבות.

יום היארצייט של חתנא וגיטא דבי נשיאה, הרב **שמריהו גור אריה** ע"ה, הידוע בכינוי 'הרש"ג', צוין הלילה בהתוועדות מיוחדת, אותה אירגן ויזם התמים **יוסף יצחק קרץ**. הלה השיג לצורך כך תרומה נכבדה משני נדיבי לב, הרב **יעקב עלבערג** והרב מנחם **מענדל דרייזין**, ובזכות נדיבותם התאפשר קיומה של ההתוועדות ברוב פאר והדר, בבשר ודגים ובכל מטעמים. גם מקומה של הרוחניות לא נפקד ובתוך כך העלו המתוועדים את זיכרו של הרש"ג ע"ה שדבקו והתקשרותו לרבי שליט"א היתה לשם דבר בקרב החסידים, ואף עמדה למבחן קשה בזמן 'משפט הספרים' כידוע וכמפורסם.

יום שישי, ז' אדר

ל-770 הגיעו בכניסת השבת קונטרסי 'הערות התמימים ואנשי' ד-770, היוצאים אחת לשבועיים בהשתדלות מספר תמימים שהתמסרו לעניין והחליטו לקיים את הוראתו של הרבי מה"מ להוציא לאור את חוברת ההערות, באופן של תמידים כסידורן.

לאחר תפילת ערבית נערכו הריקודים במתכונת שונה מכל השבוע (כמובן – ללא כלי זמר) כאשר זמנם של הריקודים התקצר מעט בשל סדר הניגונים, חזרת הדא"ח וסעודת השבת שלאחריהם.

יום שבת קודש פרשת תרומה, ח' אדר, שבת זכור

עקב קריאת פרשת 'זכור' שהיא מדאורייתא, התקבץ ב-770 ציבור רב מהרגיל, ציבור שכלל עשרות רבות של פעוטות וילדים קטנים שזה עתה למדו ללכת. השבוע שוב הוצא ספר התורה של הרבי מה"מ לקריאת המפטיר, כפי הנוהג בכל פעם שמוציאים שני ספרי תורה. הדרך של הספר לבימת הקריאה ארכה זמן רב בשל העובדה

ולומד אותה ביחד.

ההתוועדות התפצלה למספר התוועדות של חתנים, התוועדות נערכו כיד המלך והיו גדושות משפיעים ומתוועדים. חלק נכבד מהתוועדות הללו הסתיימו רק במוצאי השבת.

בזמן הזה ערכו הרב **שמריהו קצין** והרב **משה שווארץ**, כמנהגם הברוך בכל שבוע, 'מסיבות שבת' שבת לילדי השכונה, בכניסה לזאלי הגדול. במהלך המסיבה, שהיתה כעין התוועדות זוטא, שמעו הילדים קטע קצר ומתומצת משיחת קודש של הרבי וסיפור חסידי לפרשת השבוע. הילדים אף קראו מזמורי תהילים, אמרו את שנים-עשר הפסוקים ובסיום המסיבה הכריזו שוב את הכרזת הקודש 'יחי אדוננו', תוך כדי שהם שרים ניגונים המעוררים את האמונה

והציפיה להתגלותו של הרבי.

מוצאי-ש"פ תרומה, זכור

בצאת השבת נפתח הארון הגדול בקיר הדרומי של הזאלי, ארון בו נמצא מסך הווידאו הענק, וכל הציבור צפה בשיחת הרבי מחדש אדר תשנ"ב ולאחריה בשירת הייחיי בעידודו, בשנת תשנ"ג.

לאחר מכן יצא כל הציבור לרחובה של עיר לערוך את מעמד קידוש הלבנה ברוב פאר והדר. אומנם ב-770 כל מעמד קידוש לבנה במשך ימות השנה הינו מאורע מיוחד, אך השילוב של קידוש לבנה בחדש אדר 'אילץ' את המארגן, הרב **יקותיאל מנחם ראפ**, לקיים תוכנית מיוחדת: בהשתדלותו נתנה המשטרה המקומית רשיון לסגור את הרחוב

הראשי בשכונה, רחוב קינגסטון, וכמו כן התארגנה תזמורת רבת משתתפים שהרקידה את הציבור במשך שעה ארוכה. ביוזמת 'צבאות השם' הגיעו למקום עשרות רבות של ילדי חמד החברים בועד חיילי בית דוד, כשבידיהם לפידים ודגלים, ולאחר הריקודים יצאו בשיירה מרהיבת עין. ראוי לציין שלמרות המוזיקה האוויר הנוח יחסית ששרר הערב נראתה הלבנה רק למספר דקות מועט לאחר יציאת הקהל לקדשה, ולאחר זמן מה כבר נבלעה בין העננים ולא נראתה עוד.

זהו סיפורו של השבוע הראשון של חודש אדר בבית משיח 770, ויהי רצון שבחודש זה נזכה להרבות בשמחה אמיתית, בגאולה השלימה בהתגלותו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, לפני נכריו: **'יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד'**

המשך מעמוד 43

"הסתר אסתיר". ועם כל זאת, עמדו בכל התוקף בקיום התורה ומצוות, עד ש"לא עלתה אפילו מחשבת חוץ" להמיר את דתם ח"ו. דוקא זוהי שלימות התורה והמצוות – קבלה **בכח עצמם**.

זהו הקשר הפנימי בין חג הפורים והגאולה העתידה: כל עיקר מעלתה של הגאולה העתידה היא בכך שתבוא ע"י עבודה הבאה מלמטה – מצד המטה ובכוחו.

נאמר בספר התניא, כי מעין אותו גילוי עצום שיהיה לעתיד לבוא, כבר היה כדוגמתו בשעת מתן תורה: "וכבר היה לעולמים מעין זה בשעת מתן תורה". אמנם, קיים הבדל גדול בין השניים: אז היה הגילוי באופן זמני, ולעתיד לבוא יהיה באופן נצחי.

והסיבה לכך היא על פי האמור לעיל: במתן תורה, שהיה בעיקר מצד הגילוי העליון, נשאר המטה במציאותו, ועל כן ברגע שהסתלק האור חזר המצב לקדמותו. דוקא לעתיד לבוא, לאחר עבודתם של בני ישראל במשך כל תקופת הגלות, תקופה של חושך והעלם, שבה עומדים בני ישראל בתוקף בקיום המצוות, מצד עצם הנשמה – על ידי זה מתגלה בכל העולם מלכותו של הקב"ה ובאופן נצחי.

◆ סתימת פירצת הגלות – במצוות החן

על פי המבואר לעיל יש גם לתת טעם על דרך הרמז לכך שמצוות חג הפורים מתחילות באות **מ"ם**: מקרא מגילה, משלוח מנות,

שאין אחריה גלות ואינה מאפשרת כלל עניין של גלות.

[ומעניין, כי שמו של משיח – "מנחם" מתחיל במ"ם פתוחה ומסיים במ"ם סתומה, כלומר, ממצב של גלות למצב של גאולה].

ועל פי המבואר לעיל כי בפורים התחדש ענין עבודת המטה, שאז היתה הקבלה בכח עצמם ולא מצד הגילוי מלמעלה, מובן, כי ענינה של אות "מ"ם – סתימת פירצתה של המ"ם הפתוחה והפיכתה למ"ם סתומה, שזה נעשה על ידי עבודת המטה – שייך בעיקר **לפורים**, וענין זה נרמז בכך שמצוותו של חג הפורים מתחילות באות מ"ם.

[משיחת ש"פ ויקרא תשמ"ט]

ונסיים ב"לשון הרב" [שיחת ש"פ תצוה ערב פורים ומוצאי פורים תש"נ, ס"י]:

...ויש לומר, שהשייכות לגאולה העתידה נרמזת גם בסיומה של המגילה – "וישלח ספרים אל כל היהודים... דברי **שלום ואמת**", ועד לסיומה וחזרתה ממש "**שלום לכל זרעו**" – אהבת ישראל ואחדות ישראל ע"י גילוי בחיי היחידה שהיא אצל כל בני ישראל בשוה, וע"י מבטלים סיבת הגלות, ובהבטל הסיבה בטל המסובב (הגלות), ויתירה מזה שמתהפך לטוב, שאז נעשה ענין ה"שלום" בתכלית השלימות, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, בחיי היחידה.

מתנות לאבינוים ו"משתה ושמחה" (אשר אלה מצוותיו העיקריות של חג הפורים שהתפרשו במגילת אסתר, ובהן מודגש יחודו של חג הפורים לגבי שאר החגים; למעט שאר מצוות החג: קריאת התורה, אמירת "ועל הניסים" ואיסור הספד ותענית: (א) שאינן מפורשות במגילה (ב) וקיימות אף בשאר ימים טובים).

כללות ענין הגלות והגאולה נרמז באות מ"ם, וכידוע כי מ"ם פתוחה מורה על הגלות, וכמרמזו בפסוק: "חומות ירושלים אשר **המ** פרוצים", מ"ם פתוחה בסוף התיבה, ומ"ם סתומה מורה על הגאולה, כנרמז בפסוק: "**ל**סרבה המשרה ולשלום אין קץ", מ"ם סתומה באמצע התיבה.

המ"ם הפתוחה והסתומה – כשמן כן הן: הפתוחה מוקפת רק משלש רוחות ופתוחה מרוח אחת, והסתומה סגורה מארבע רוחות. וההסבר בזה:

אמרו חז"ל "עולם לאכסדרה הוא דומה ורוח צפונית אינה מסובבת" (=העולם נברא כחצר המוקפת רק משלוש כיוונים ופתוחה מהרוח הרביעית). משמעותי הפנימית של הענין היא: העולם נברא מלכתחילה באופן "פרוץ" מבחינה רוחנית, ועד שיש בו מקום לפירצה הגדולה – ירידת הגלות, בבחינת "פירצה קוראת לגנב". כיצד מתקנים פירצה זו? על ידי עבודת בני ישראל בתיקון ובירור העולם במשך כל הדורות, בכך "סותמים" את הפירצה וממלאים את העולם מרוחו הרביעית. זהו מצב העולם בגאולה העתידה: "לסרבה המשרה ולשלום אין קץ", גאולה

תא"ל במיל. אפי פיין מזהיר:

"פיצות המרגמה

על נצרים -

בדיקת שטח

לקראת ירי על

אשקלון,

היה-לא-תהיה"

● **תא"ל פיין, אנחנו רואים מה שנעשה בישראל בחמשת החודשים האחרונים, אין יום ללא פיגועים. איך אתה רואה מבחינתך את המצב?**

אני חושב שהמצב מאד ברור. הבריחה שלנו מלבנון – בריחה שצה"ל אולץ לבצע בניגוד לכל נורמה מקצועית ובניגוד לכל סיכוי מדיני – נותנת עכשיו את אותותיה. הבריחה הזאת שחקה את שארית כושר ההרתעה של צה"ל, ובמקום שאנחנו נצא מלבנון לבנון נכנסה אלינו...

● **כלומר, מה שקורה כעת זו רק ההתחלה?**

כל מי שרוצה להבין מה צפוי לנו בהמשך, שיסתכל על הארועים שהתרחשו בלבנון ויבין... יהיה גם ירי מרגמות וגם ירי קטיושות לעבר ערי ישראל. מה שנעשה כעת זוהי הסלמה על ציר מאד ברור; אם אנחנו לא נעצור אותו כעת, מי ישור את הסוף?!

● **אם כן, מצבנו קשה מאד?**

אני מקווה שצה"ל וההנהגה הישראלית החדשה שנבחרה יהיו מסוגלים להתמודד עם הארועים הללו באופן אחר לגמרי. אני אכן מקווה שהם יפיקו את הלקחים.

● **המינוי החדש לתפקיד שר הביטחון, יהיה טוב ליהודים?**

הממשלה הזאת נבחרה ברוב מוחץ כדי לעשות שני דברים: דבר ראשון לטפל בביטחון ולאפשר לאזרחי המדינה דבר אלמנטרי שכל מדינה מאפשרת לאזרחיה – לחיות בביטחון! דבר שני, ולא פחות חשוב, הוא לאחד את עם ישראל ולהגביר את התודעה היהודית.

תראה מה קורה בעם ישראל מאז ראש השנה. מפרוץ הפרעות עם ישראל נלחם לא רק על חייו, אלא גם על זהותו היהודית. כבר

תא"ל פיין מי שקידומו נמנע בצה"ל לא במעט בגלל הכיפה שעל ראשו ונאלץ לפרוש מצה"ל בעקבות הסערה שחוללו דבריו נגד ערפאת, מדבר על הלבנוניזציה של השטחים, על הסכנות האורבות לפתחנו והחשש הכבד מהמצב בשטח אם ימשיכו למסור שטחים נוספים לפלשתינים ● שני דברים הוא שם בראש סדר היום של העם היושב בציון: ביטחון ואחדות העם

ראיון: שי גפן

לא מדובר על מושגים כמו: שטחים, אחוזים, התיישבות – עם ישראל נלחם על ירושלים. אנחנו רואים שסביב ההתנגדות של חלוקת ירושלים יש קונצנזוס מאד רחב. ירושלים היא הלב והנשמה של הזהות היהודית שלנו, ועליה יש קונצנזוס רחב גם במחיר מלחמה. כלומר השינוי שהממשלה הזאת צריכה לבצע היא בשני הכיוונים: ביטחון ואחדות העם.

● ● ●

● **חמישה חודשים משתוללת מלחמה לכל דבר. 68 יהודים נרצחו, רבבות מקרי ירי, פגזים, לוחמה בשטח אזרחי אך צה"ל לא מגיב. למה?**

צה"ל כפוף למדיניות מופקרת ומהמרת שחשבה כי אפשר בו-זמנית לבצע משא ומתן ומצד שני להילחם. אך הדברים האלה הם בלתי אפשריים, בעיקר מול לוחמת גרילה.

צריך להבין שגם לוחמת גרילה היא לא סתמית, אלא יש לה מטרות אידאולוגיות ומדיניות. ככל שהטרור עוזר ומסייע לקידום המטרות המדיניות, ובעקבות זאת "מתקדמים" במשא ומתן כך הפיגועים הולכים ונעשים לקשים יותר, והדרך הזאת הופכת להיות למוסכמת ומקובלת.

● **מה צריך לעשות?**

להעמיד את הרשות הפלשתינית בפני דילמה ברורה: או מלחמה או משא ומתן. אני חושב שצריך לקחת דוגמא מהדמוקרטיה החזקה ביותר בעולם, ארה"ב. מדינה זו נותנת לנו דוגמא מצויינת כיצד היא מטפלת במקרים שנראים לה כאיומים ארוכי טווח. אם ניקח את יחסי ארה"ב-עיראק, הרי הממשל האמריקאי לא מחכה עד שלסאדם חוסיין יהיה טילים ונשק השמדה המוני, אלא הם תוקפים אותו באופן יזום כדי להגן על האינטרסים של ארה"ב בעולם.

● **כלומר ישראל צריכה ליזום כעת מלחמה עם הרשות הפלשתינית?**

אני קורא להתמודד עם האיום הזה ולהחזיר לצה"ל ולמדינת ישראל את כושר ההרתעה, כי אם לא, הרי שלאחר מכן יצטרכו לטפל בעניין אבל בתנאים הרבה יותר קשים. צריך להבין שההרתעה היא מפתח למנוע מלחמות גדולות יותר. מי שלא מבין את זה ונותן לשחוק את ההרתעה, יעמוד אחר כך בפני בעיות הרבה יותר קשות. אני אומר זאת לא מהצד הישראלי, אלא גם מהצד הפלשתיני, כי בראש ובראשונה ערפאת גורם נזק לעם שלו. יותר ויותר פלשתינאים מבינים כי הדרך שלו מובילה אותם למבוי סתום שיש בו גם סבל אישי וגם סבל לאומי. לכן עיקר המאמצים של ישראל צריכים להיות מכוונים כלפי ערפאת עצמו ולא כלפי האוכלוסייה

שאיננה חמושה.

● **מועצת יש"ע קראה בשבוע שעבר לחסל את הרשות הפלשתינית בהדרגה ובבוא הזמן להגיע עד לערפאת עצמו; האם הדברים הללו ניתנים לביצוע?**

שמענו את הרמטכ"ל מופז קורא לרשות הפלשתינית "ישות טרוריסטית", וישות טרוריסטית אין לה תקנה אלא אם כן יהלמו בה וינטרלו את הרצון והיכולת שלה להיות ישות שכזאת.

אי אפשר להשלים בשום אופן עם ישות שקיבלה אימון וסיוע בינלאומי ומקיימת מגעים עם מדינות העולם וכעת היא הופכת לישות טרוריסטית. אני שמח שהרמטכ"ל מופז מצטרף לאבחנה שהבעתי לפני חודשיים, כי ערפאת הוא רוצח עלוב נפש שצריך לחסלו.

● **ובגלל זה סילקו אותך משרות צה"ל?**

לא סילקו אותי משירות צה"ל. אני התפטרתי מצה"ל כי חשבתי שלנוכח הסכנות שהציבה המדיניות המהמרת של הממשלה הקודמת, ולנוכח האילוצים שהמדיניות הזאת הטילה על הצבא לא אוכל במסגרת הצבא להתמודד עם השאלות הקיומיות והמיידידות לקיומה של מדינת ישראל. כשאתה במדים יש גבול ליכולת שלך לבטא את מה שאתה מאמין. אני שמח שהרמטכ"ל (עם קשר או בלי קשר להחלפת השלטון) מדבר כיום בצורה ברורה יותר מכפי שדיבר לפני מספר חודשים.

● **חילופי השלטון משפיעים על צמרת צה"ל?**

בהחלט, וזה לגיטימי.

● ● ●

● **היית מפקד עוצבת הגליל ולחמת רבות בלבנון ולכן הנך מכיר את השטח היטב. אם המצב בעזה יהיה כמו בלבנון, הרי שמצבנו קשה ביותר?**

אין ספק שהתפתחות ההסלמה הפלשתינאית מאפיינת מאד את ארגוני הגרילה בלבנון, אבל כאן האיום הרבה יותר גדול מאשר בלבנון, כיוון שמדובר בקרבה מיידית לאוכלוסיות יהודיות שגרות בקרבות מקום, נעות בכבישים – בניגוד ללבנון ששם עיקר העימות היה בין הצבא למחבלים.

במקרה של יהודה שומרון ועזה, העימות נמצא בוואדי ערה, תל אביב, ובעצם לאורך כל הקו. לכן זה יהיה הרבה יותר קשה להתמודדות ולטיפול מכפי שהיה בלבנון.

אני חושב שמאד ברור היום שלהתמודדות הזאת יש כיום משקל אסטרטגי. אולי כל ארוע כשלעצמו הוא ארוע קטן ומקומי, אבל כשמחברים את האפקט המצטבר שלהם לאורך זמן על סדרי החיים של החברה הישראלית – יש להם משקל אסטרטגי. לכן צריך כעת להקהל ולעמוד על נפשנו. לטפל בחתרנות הזאת כי זהו נושא קיומי לעתיד הקיום העם היהודי בארץ ישראל.

● **כלומר, קיום הישות של הרשות הפלשתינית, היא סכנה קיומית לעתידנו?**

הרשות הפלשתינית איננה בודדת, היא מקיימת את הגרילה הקרובה, בעוד שהחיובאללה מקיים את הגרילה הרחוקה.

● **החיובאללה, אגב, החל לפעול גם בתוך שטחי יש"ע, כך לפי פרסומים צהליים?**

בהחלט. עד לפני זמן לא רב אמרו ופמפמו בראשו שאין קשר בין שתי הזירות. אבל אני

אפי פיין - כרטיס ביקור

אפי פיין החל את שירותו בקומנדו הימי. עבר לגולני שם שירת עד שהגיע לתפקיד מג"ד. כיהן במספר תפקידי מטה. היה ראש חטיבת התכנון בזרוע היבשה; בתפקידו האחרון בצה"ל היה מפקד עוצבת הגליל. בשנה האחרונה יצא ללימודים

מסעם צה"ל. במשך השנים ליווה את הקמת המכינות הקדם צבאיות בצה"ל.

הוא נשוי ואב לשמונה ילדים. מתגורר בישוב 'נוב' שבגולן. התקרב ליהדות לאחר מלחמת יום הכיפורים, בעקבות המצב הקשה ששרר במלחמה, כאשר נלחם ברמת הגולן. לאחר המלחמה החל לחזור בתשובה ועבר ללמוד במרכז הרב שם גם הוסמך לרבנות.

לפני חודשיים פרש מצה"ל לאחר שדבריו נגד ערפאת אותו כינה "רוצח עלוב", גרמו לסערה. בשנים האחרונות התנכלו גורמים פוליטיים לאפי פיין עקב היותו אדם דתי. פרישתו מצה"ל לוותה באקורדים צורמים מאד.

האמנתי שיש קשר ברור, והיה לי ברור שהבריחה מלבנון רק תביא את הטרור לתוכנו; ואכן, נעשה בדיוק כמו שהזרתי שיירו מרגמות על ישובים. וכעת אני אומר שאם לא יעצרו את המצב יפלו גם קטיושות.

● היכן?

בערי הדרום, באשקלון, אשדוד; אני לא אומר זאת כדי לעשות מזה כותרת. זה נושא שקשה לתאר איך הדברים יתגלגלו בהמשך הימים.

מה שקורה בשטח זה כמו טיפות מים שיורדות על סלע. במשך הזמן הן מקעקעות את עוצמת הסלע. תזכור איך זה התחיל בשטח; זה התחיל עם אבנים בתקופת יצחק שמיר, אז אמרו כזוה יגיע לסכינים ינדע מה לעשות. אחר כך אמרו כשהיו יריות ינדע מה לעשות. לאחר מכן זה המשיך עם מטענים וכיום יש יריות לאורך הצירים, ואפילו הגענו לשלב של ירי מרגמות על נצרים ועל הישוב 'אלי סיני'. המחבלים בודקים כיצד זה משפיע ואיך אנחנו מגיבים. אם לא יהיה מענה הולם אין לי ספק שנפילת קטיושות על אשקלון ויישובי האזור זה רק עניין של זמן.

● איזה לקח צה"ל צריך להפיק מלבנון, מה לעשות ומה לא לעשות?

היתה תקופה שכמעט ניצחנו את החיזבאללה. סיכלנו כמות הגונה של פיגועים וכמות המחבלים שנהרגה היתה משמעותית. ראשי החיזבאללה הבינו שהם לא יוכלו להמשיך לאורך זמן, ובפרט כשהבינו שהם לא יוכלו להפיק רווחים מדיניים כתוצאה מפעילותם.

הדבר השני שעשינו בלבנון, היא פעילות טקטית נכונה שנעשית בשטח. פעילות שלא היססה לפגוע מלכתחילה בפעולות עתידיות. וכן פעולות יזומות מתוחכמות לסיכול הפיגועים.

הדבר השלישי שהתבצע, היתה יצירת הרתעה אסטרטגית שאמרה 'אם אתם תירו קטיושות ותעשו פעולות מסוג מסויים, אנחנו נפגע בכם במקומות שבסופו של דבר תבינו שהפעילות שלהם לא השתלמה. ואז באמת השלטון לחץ על אנשי החיזבאללה להפסיק עם הפעילות של הגרילה.

כך צריך להתנהג גם עם ערפאת והרשות הפלשתינית. אם הוא יבין שמחיר הפעילות החבלנית שלו מסכנת את הרשות – הוא ישקול עשר פעמים אם לבצע טרור.

● היית ממליץ לאריאל שרון לפרק את הרשות הפלשתינית?

אני לא חושב שאריק צריך הצעות ממני. דבר אחד ברור: בקונטקסט של הסכמי אוסלו חשבנו שהרשות הפלשתינית תוכל להפוך

לישות מדינית עצמאית בלוח זמנים הנראה לעין. כעת התברר כי זה רחוק מאד, והוכח כי זה לא קרה. הסכמי אוסלו לא הוכיחו את עצמם, וכפי שהזכרתי קודם, גם הרמטכ"ל מכנה את הרשות "ישות טרוריסטית".

● רבים מדברים על רוחות מלחמה שנושבות באזור. החל מהכיוון הפלשתיני במערב, ממשיך בלבנון שבצפון, כאשר מסביב נמצאים מנהיגי מדינות צעירים שינסו להכנס להרפתקה נוספת; אתה גם חש באותן רוחות מלחמה?

כל פעם מוכרים לנו משהו חדש סביב תדמיתם של השליטים. פעם אחת "מכרו" לנו את באשר אסאד השליט החדש של סוריה, כסטודנט לרפואת עיניים מאנגליה הגולש באינטרנט ו"הוא לא כמו אבא שלו". מתברר שהוא הרבה יותר קיצוני מאבא שלו בתביעותיו...

השאלה מה רוצים המנהיגים מסביבנו היא הרבה פחות חשובה. השאלה המהותית היא מה אנחנו משדרים להם. אם אנחנו נהיה רפי ידיים, עם עינין ויגע שלא ירא אלוקים הרי יהיה מי שיזנב בנחשלים. לכן אנחנו צריכים להתחיל ולהתחזק פנימית, לחזור ולהבין מחדש שהעיקר היא הזהות היהודית, והרצון שלנו הוא לחיות כאן ולהקים כאן מחדש את העם היהודי. זה הדבר העיקרי. לדעת שכל המלחמות שנלחמו והקרבתנו, מטרתם היתה שעם ישראל יוכל להמשיך להתקיים כאן, וכשהדבר הזה מפסיק להיות ברור לחלק מאתנו הרי אז מתחילות כל הבעיות. זה נשמע דבר רוחני מידי, חינוכי, אבל זה המצב; הטיפול העיקרי בבעיה הוא היסוד החינוכי שאנחנו בני עם אחד, בני משפחה אחת ואנשים אחים אנחנו.

● אפשרי לעצור את המצב ביהודה ושומרון ולהביא לרגיעה מוחלטת?

בוודאי, וחייבים לעשות את זה. זה אמנם לא עניין של 'זבנג' וגמרנו, אלא תהליך מעשי. המצב כיום הוא מהרשות הפלשתינאית תלויה כלכלית במדינת ישראל ואין צורך לשם כך לפגוע בהמוני פלשתינים. כמו כן צריך להתמיד במדיניות שבה אנחנו פוגעים במי שפוגע בנו ולוחם נגדנו. זה לא חיסולים, זו לחימה באנשים שנושאים נשק, מתכננים ומבצעים

פיגועים. אם כל מי שיתעסק בטרור ירגיש שהוא נרדף עד צוואר, לא יוכל לישון רגוע בלילה וגם לא יוכל להגיע לביתו – לאט לאט היכולת שלהם תדעך.

כמו כן צריך להדק את הפיקוח ולא לאפשר העברת נשק ותחמושת. צה"ל יודע איך הנשק עובר לרשות הפלשתינית והוא יכול למנוע זאת.

● מה עוד יכולה ממשלת ישראל לעשות כדי לעצור את המלחמה הזאת?

אנחנו רחוקים מלמצות את מה שאנחנו יכולים לעשות. אנחנו שולטים במידה רבה על הדלק בשטח ולמעשה על כל התנועה ברשות הפלשתינית. אנחנו שולטים במידה רבה גם על החשמל שלהם, זאת אומרת על יכולת הייצור שלהם. אנחנו שולטים על הכסף שלהם ועל היכולת לקנות נשק. אנחנו שולטים על חופש התנועה של המנהיגות שלהם, ולכן אנחנו יכולים לומר לערפאת ברורות: אם אתה רוצה, תשב בעזה בלי תקשורת, בלי מטוס ולא לתת לו להסתובב בעולם ולהסביר את המדיניות שלו.

אפשר לעשות הרבה מאד דברים. הדבר האחרון הוא ייאוש. חלילה מלעשות כן.

● לאחרונה פורסמה התוכנית המדינית של אריאל שרון, למסור לפלשתינים ריבונות על כל שטחי בי. זה לא מפחיד אותך?

לדעתי אין שום כוונה כזאת ואין כל תוכנית מעין זו. אני אומר כלל ברור, כל דבר שישדר כי לטרור יש שבר – יגביר את הטרור. את הדבר הזה למדנו היטב ואסור לנו להתפתות לפטנט שמישהו מציע לנו. אין שום

תוכניות העתידיות של אפי פיין

שאלנו את אפי פיין מהן תוכניותיו לעתיד, והאם הוא עומד להצטרף לפוליטיקה?

אני לא מצטרף לשום תנועה פוליטית. ברוך השם אני מחובר לכל גדולי ישראל, לאדמו"רים ולרבותינו מכל החוגים והעדות. אני לא רואה שום צורך להיכנס לפוליטיקה כיוון שהישועה לא תגיע מהכיוון הפוליטי. אנחנו רואים טוב מה קורה לפוליטיקה ולפוליטיקאים. עוד בטרם נולדו כבר יאכל בשרם.

מה אתה עושה כעת?

אני מתארגן, בעיקר מקשיב, עובר בכל מיני ציבורים ושומע את ההנהגות התורניות והרוחניות. אני מקווה לבנות הסכמה רחבה בציבור היהודי. אני רוצה לגבש דעות ודרכים מה לעשות כדי לשמר את הקיים, ואיך יוצרים אחדות חדשה, מעבר להתלהבות של קמפיין בחירות כזה או אחר.

לא נפגשתי עם הרבי אישית, אבל יש לי אליו קשר נשמתי, דרך קריאת הכתבים של הרבי, והזדהות פנימית עמוקה עם הראייה האדירה של הרבי אודות המצב המתרחש ומתהווה לנגד עינינו.

מפליא לעמוד מול רוח השמחה והביטחון של הרבי, כאשר גם במצב של מיצר, הרי שלצרות יש תפקיד ולא חלילה להשתמש בהם כדי להביא לנסיגה.

כקצין בכיר בצה"ל אני רואה את מה שהרבי כותב על המצב כבר לפני שלושים שנה ויותר, אני מבין וחש את כוחו הגדול של הרבי - עיניים צופיות ורואות מרחוק את מה עם ישראל זקוק ונחוץ לו, ולא ראייה זמנית ובלתי אחראית כפי שיש לכמה מנהיגים שלנו. הרבי נותן לדברים את הפרשנות האמיתית, למיצר שאנחנו עוברים, ומתוך זה נענה "במרחב י-ה". האופטימיות של הרבי, השמחה, הביטחון, אהבת כלל ישראל, אלו הדברים שהדהימו אותי.

● צה"ל ערוך לצאת למלחמה היום. יש לאנשים נכונות לצאת לקרב?

הייתי מפקד כוחות צה"ל בלבנון במשך שנתיים וחצי. החיילים נעלבו אם לא לקחו אותם למבצעים. אני שומע היום כי אחוז ההתייצבות לקריאה למילואים הוא 120 אחוז. התשובה היא שצה"ל אכן ערוך ומוכן. צה"ל הוא צבא מצוין אלא שהוא זקוק להנהגה מדינית ראויה ואמיצה שתאפשר לו להביא את העוצמה הצבאית שלו לידי ביטוי. הוא זקוק כמו כולנו להעמקת ההבנה שלו על מה הוא נלחם. בהחלט שזו ידיעה שנשחקה עם השנים וכעת צריך לשקם אותה.

● פרישתך מצה"ל באופן שזה היה נתנה לחלקים רבים מאד בעם תחושה מאד לא טובה, שלמעשה צה"ל עדיין לא ערוך לקבל קצין בכיר לוחם שיש כיפה על ראשו שאולי לא נחשב לאחד מהברנז'ה השלטונית?

אין ספק שאי קידומי הוא תמיהה בלתי מוסברת מבחינת הנורמות של הצבא. עשיתי כל מה שצה"ל יכול לדרוש מקצין בכיר לעשות. החל מאורך השירות, דרך הנסיון הקרבי, דרך ההצלחה עם הפקודים, מפקדים, כושר הניתוח כושר האינטלקטואלי. אי הקידום שלי איננו מוסבר לא עולה בקנה אחד עם הנורמות של הצבא, ובהעדר תגובה של הרמטכ"ל והסבר נאות לעניין הזה זה בהחלט נותן תחושה לטעם לפגם והשיקולים היו כפי שאתה הזכרת.

● ● ●

● היו לך קשרים עם הרבי?

לא נפגשתי עם הרבי אישית, אבל יש לי אליו קשר נשמתי, דרך קריאת הכתבים של הרבי, והזדהות פנימית עמוקה עם הראייה האדירה של הרבי אודות המצב המתרחש ומתהווה לנגד עינינו.

מפליא לעמוד מול רוח השמחה והביטחון של הרבי, כאשר גם במצב של מיצר, הרי שלצרות יש תפקיד ולא חלילה להשתמש בהם כדי להביא לנסיגה.

כקצין בכיר בצה"ל אני רואה את מה שהרבי כותב על המצב כבר לפני שלושים שנה ויותר, אני מבין וחש את כוחו הגדול של הרבי - עיניים צופיות ורואות מרחוק את מה שעם ישראל זקוק ונחוץ לו, ולא ראייה זמנית ובלתי אחראית כפי שיש לכמה מנהיגים שלנו. הרבי נותן לדברים את הפרשנות האמיתית למיצר שאנחנו עוברים, ומתוך זה נענה "במרחב י-ה". האופטימיות של הרבי, השמחה, הביטחון, אהבת כלל ישראל, אלו הדברים שהדהימו אותי.

פתרון אלא לגבות מחיר מלא תמורת הטרור. ללמדם שהם לא יוכלו להשיג שום דבר מהדברים שהם רוצים להשיג בדרך זו.

● מה המבחן הראשון של שרון?

מבחנו של שרון הוא האם יצליח ליצור בטחון בעיקר מול האתגר הטרוריסטי של הפלשתינאים, ואם יצליח להניע תהליכים של הדברות ואחדות בתוך החברה הישראלית. הדבר השני חשוב לא פחות מהדבר הראשון.

● ● ●

● בישי"ע יש כיום 140 יישובים עם 200 אלף מתיישבים, מה אתה אומר להם לעשות בתקופה קשה מאד מבחינתם?

צה"ל צריך להבטיח את שלומם של המתיישבים. הוא מסוגל לזה וזאת משימתו של כל צבא בעולם. אני מודה שהמצב בשטח מסובך כי לא טיפלנו בזה בזמן. אני מקווה מאד שהממשלה החדשה עם המדיניות החדשה תעשה את מה שאמרת - להפריד בצורה ברורה בין משא ומתן לחימה. להלחם באופן פשוט וישיר בכל מי שמעורב בלחימה בתכנון או בביצוע, וכן להפעיל את כל מנופי הלחץ על הרשות הפלשתינאית שתבין כי בעידוד הטרור והאלימות היא תמצא את עצמה בבעיה קשה.

● מה קורה בגזרה הצפונית. אתה חושש מההתפתחויות שם?

בהחלט. צריך לדעת שעומדת מולנו מערכת איזמים משולבת, גם של טרור במרכז הארץ, בלב ליבה של ישראל וגם של החיזבאללה מצפון.

● ומה עם ערביי ישראל?

זו סוגיה אחרת, אני כרגע מדבר על ארגוני הטרור עצמם. אבל בהחלט אפשר להוסיף את ערביי ישראל לסכנת הטרור במרכז הארץ, לא רק עוינותם שהולכת וגוברת. תוסיף לזה את החיזבאללה בצפון ומדינה כמו סוריה שמתחמשת - אתה מקבל מערכת איזמים רחבת היקף.

● אתה מכליל במערכת הזאת גם את מצרים?

עם מצרים חתמנו על הסכם שלום ויש לנו אינטרס גדול מאד שהיא תשאר מחוץ למעגל האלימות. אין ספק שמי שמתבונן מה שקורה במצרים ועל אופי השלום שיש לנו איתם - צריך להביא בחשבון גם את מצרים. אי אפשר להתעלם מההתחמשות הצבאית שלה, ומהכתף הקרה שהיא מפנה אלינו זמן רב. מצרים לא יכולה שלא להיכלל בצד האיזמים והסיכונים בשעה שאנחנו עושים הערכת מצב של המזרח התיכון.